

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4699).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

J. C. Christensen: Den højtærede Minister udtalte, da han fremsatte dette Lovforslag, at det tilsigtede Kontrol og Ro paa dette Omraade. Det er jo ganske forstaaeligt, at dette kan være ønskeligt. Han udtalte endvidere, at Staten i disse Tider havde sikret Grundejerne mod Opsigelse af deres Prioriteter, og da dette var sket, var der formentlig Grundlag for en saadan Indgriben i dette Forhold, som her foreslaas. Hvad nu angaar dette, at Grundejerne har faaet sikret deres Prioritetsforhold, er det jo en Kændsgerning, at det strækker videre end just til de 4-Værelsens Lejligheder, hvad ogsaa Ministeren erkendte. Hvis man vil benytte den Omstændighed, at Grundejerne har faaet sikret deres Prioritetsforhold, som Grundlag for et Lovforslag som dette, maa man formentlig gaa til alle Lejligheder. Lovforslaget skal jo bortfalde den 31. December, den samme Dato, hvor ogsaa Loven om Prioritetsforholdene bortfalder. Der vil derfor være Grund til, naar man vil lovgive paa dette Grundlag, at tage alle Lejligheder med. Hvorvidt der imidlertid kan være Betænkelighed ved at gaa saa vidt, er vi fra vor Side ikke ganske klare over og mener derfor, at det er et Spørgsmaal, der nærmere maa overvejes. Dernæst er der ogsaa andre Spørgsmaal, der hænger sammen med hele dette Forhold, som maa overvejes yderligere, inden man kan lade Lovforslaget gaa fra Tinget her. Det er jo neppe anderledes end, at et Lovforslag som dette vil medføre, at der ikke finder Byggeri Sted, saa længe Loven virker, og det vil formentlig medføre Mangel paa Boliger. Og hvis Loven muligvis maatte blive forlænget, kan man temmelig sikkert gaa ud fra, at Resultatet vil blive, at private i Fremtiden ikke vil se sig i Stand til at opføre Bygninger. Det vil saa formentlig medføre, at det bliver Staten eller Kommunen eller Foreninger med Stats- og Kommunestøtte, der kommer til at træde til, for at opføre nye Bygninger. Man kan jo ikke tænke, at de større Byer i ret lang Tid kan undvære Opførelse af

nye Bygninger, og vi kommer derved ind i Forhold, som vi i alt Fald ikke tidligere har tænkt os eller været forberedte paa. Derfor maa ogsaa dette være Genstand for en nærmere Prøvelse. Endvidere er der Ting i selve Lovforslaget af mere underordnet Betydning, men dog af en saadan Beskaffenhed, at de kan være Genstand for Tvivl. Og vi mener derfor, at ogsaa disse nærmere bør overvejes. Der er f. Eks. Spørgsmaalet, om de 6 pCts Forrentning er et tilstrækkeligt Vederlag for Husværterne for de Forbedringer, de maatte foretage. Disse Forbedringer er jo som oftest af den Art, at de kun varer nogle faa Aar indtil nyt Lejerskifte, og faar han i den Tid kun 6 pCt., vil han paa ingen Maade faa Vederlag for Forbedringen. Han staar i Virkeligheden med tabt Kapital ved saadanne Lejligheder. Jeg nævner kun dette eksempelvis som et af de Spørgsmaal, som vi mener bør gøres til Genstand for nærmere Overvejelse. Naar Forhandlingen er sluttet, skal jeg derfor paa mit Partis Vegne tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Stauning: Det foreliggende Lovforslag griber ind paa et uhyre vigtigt Omraade, idet Boligen maa anses for at være den første Fornødenhed, og Befolkningen er i saa Henseende, for saa vidt det offentlige ikke tager dertil sigtende Forholdsregler, i Virkeligheden prisgivet nogle tilfældige Ejere af Beboelseshuse paa en Maade, som man ikke i Stilhed kan se paa. Krigssituationen har nu ført os ind paa Behandlingen af dette Emne, og Lovforslaget maa vel siges at være et naturligt Led i Bestræbelserne for at sikre Folket Livsfornødenheder og, saa vidt muligt, at værne det mod urimelige Fordyrelser, i alt Fald paa de mest elementære Fornødenheders Omraade. Et Lovforslag som dette har i Virkeligheden sikkert været paakrævet, saa længe den nuværende vanskelige Situation har bestaaet, men det er blevet absolut nødvendigt, efter at Københavns Grundejerforening — og det samme har jo ogsaa fundet Sted andre Steder i Landet — har udstedt Proklamationer om, at man skulde gaa til en almindelig Lejeforhøjelse. Man har forklaret Nødvendigheden deraf med Paastanden om, at Driftsomkostningerne skulde være forøgede 50 pCt. Dette Tal kan dog ikke staa for en nærmere Undersøgelse. Det gælder jo ingenlunde for den Mængde af gamle Ejendomme, der aldeles ikke, hverken hvad Driften eller Opførelse an-